

جانگم

غلامرضا عباسی پابندی

انتشارات
ارنواز

مانگله

غلام جباری پابندی

صفحه آرایی و طرح جلد : رسول پورمحمودی

ناشر : انتشارات ارنواز

نوبت چاپ : اول - ۱۳۹۶

شمارگان : ۱۰۰۰ نسخه

شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۸۲۱۶-۰۶-۳

قیمت : ۱۵۰۰۰ تومان

انتشارات ارنواز ۰۱۳-۳۳۴۴۱۸۷۲

رشت - بلوار لادن - روبروی شرکت گاز

E-Mail: Arn.vazpub_3383@yahoo.com

سرشناسه	: جباری پابندی / غلام، ۱۳۴۰
عنوان و نام پدیدآور	: مانگله / غلام جباری پابندی
مشخصات نشر	: رشت : ارنواز، ۱۳۹۶
مشخصات ظاهری	: ۲۰۰ ص.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۸۲۱۶-۰۶-۳
وضعیت فهرست نویسی	: فیا
موضوع	: شعر مازندرانی -- قرن ۱۴
موضوع	: Mazandarani poetry -- 20th century
رده بندی کنگره	: ۱۳۹۶ ج ۲۸ / م ۲۴۳ / PIR۳۲۶۹
رده بندی دیویی	: ۸۶۹/۴۱
شماره کتابشناسی ملی	: ۴۶۶۵۵۲۷

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱۱	پیشگفتار
۱۵	پایندی
۱۶	معمار انقلاب
۱۷	رسم یاری
۱۹	فلک بی انتحوه
۲۰	بخیل
۲۱	رفق خب
۲۲	تنه چشما
۲۳	مهریونی کول زوئه
۲۴	برو
۲۵	اهل درد
۲۶	مه دل خوانه پر بشیرم
۲۷	هر کی که چش دارنه
۲۸	برار بوئه موارک بوی کارمند
۳۰	نصف جان بیمه توه
۳۱	انده ته مهریونی
۳۲	ت دور بگردم مهدی جان
۳۳	چوسته بوردی ننا

- ۳۴..... این ور و اون ور نشو ته
- ۳۵..... ت صدا اگړ نوو
- ۳۶..... گومبه چادر خله حفه
- ۳۷..... خاش شی یه سر نهل کالا
- ۳۸..... بژک نمیر بهار انه
- ۴۰..... ته نه
- ۴۱..... توه بهر یی
- ۴۲..... ای تناسن
- ۴۳..... قفس
- ۴۴..... دعا یا نیایش
- ۴۷..... نوو ته
- ۴۸..... پاییز نرو
- ۵۰..... جان مار، جان بیا
- ۵۲..... خدا یا
- ۵۳..... یاد انه
- ۵۴..... موه کور کوری نخون
- ۵۶..... وه خل هسته آی خله
- ۵۸..... من کوهیمه ته شهری
- ۶۰..... یواشته بور موتور چی
- ۶۲..... خاشه دمره تله نینگن

- ۶۳..... مه ور برو ته بلبل
- ۶۴..... سه راه پیشوا
- ۶۵..... ای خدا باز زمستون بی یمو
- ۶۸..... پس برو ظهور هکن
- ۷۰..... تا ره علف هرز
- ۷۱..... زیون حال امام رضا(ع)
- ۷۳..... خا لعنت کاخه شمر دونده
- ۷۴..... مره پیش انتظار هکردی بوردی
- ۷۵..... کیجا، رینه
- ۷۶..... شهید کریلا
- ۷۷..... محرم
- ۷۸..... ونه نوم هسته حسین
- ۸۰..... درد مه پهی نشونه هی
- ۸۱..... برو من ته
- ۸۲..... دیگه ندیمه من تره
- ۸۳..... الهی همش بموندی
- ۸۴..... امضاً عمل
- ۸۵..... خا شالمه امشور ره من
- ۸۶..... دعا کامبه بموندی
- ۸۸..... مه جان بیا در شونه

- ۸۹..... پرندومه
- ۹۰..... نخوامبه
- ۹۱..... ميلاد حضرت محمد(ص)
- ۹۴..... بي ته ندارمه آرزو
- ۹۵..... بهاره آي بهاره
- ۹۷..... ته هـ ته
- ۹۸..... ا جان
- ۱۰۰..... بوين است
- ۱۰۱..... گانامه
- ۱۰۲..... چؤي خدا
- ۱۰۳..... ونه تا كي
- ۱۰۴..... علي جه
- ۱۰۵..... اون صدا خُب هسته كه
- ۱۰۶..... غنيمي گت مرد بيه بدونين
- ۱۰۷..... بموئي خاش بموئي (روزجانباز)
- ۱۰۹..... بدی ره تن نكف ته
- ۱۱۰..... مره هارش
- ۱۱۱..... موسی خان
- ۱۱۳..... ای رفي
- ۱۱۴..... پسر بوردی بهار بيته نموئي

- ۱۱۶..... چوه ننی
- ۱۱۷..... من ته
- ۱۱۸..... تقدیم به دست اندر کاران برنامه شمالی
- ۱۱۹..... تا کی خوانه درو باثوری
- ۱۲۰..... رو هیش مه ور
- ۱۲۱..... وستمه دلده ته جه
- ۱۲۲..... جان بیر
- ۱۲۳..... ت و راجه
- ۱۲۴..... اؤنقدیما
- ۱۳۰..... یا علی باثورین
- ۱۳۱..... ته مه روح و روون هستی ننا جان
- ۱۳۲..... روئش هایته سیل
- ۱۳۴..... یا علی
- ۱۳۵..... گال بی رنگ و بو
- ۱۳۶..... دنییه ته واری
- ۱۳۷..... تا زندوئی
- ۱۳۸..... ننا بوردی
- ۱۴۰..... تا کی ونه
- ۱۴۱..... ته بی همش
- ۱۴۲..... اگه دل به خدا هادی

- ۱۴۳..... نوڼد دلده به این دنیا
- ۱۴۴..... مره تا وقتی که یاده
- ۱۴۵..... خلیج فارس
- ۱۴۷..... نترس ته
- ۱۴۸..... علی جان
- ۱۴۹..... گداز بدون
- ۱۵۰..... ترنگ
- ۱۵۱..... قبله
- ۱۵۲..... وای به حال این کی
- ۱۵۳..... بتوندی دار هوای به
- ۱۵۴..... تا زندومه بدونین
- ۱۵۵..... چله شو
- ۱۵۷..... پابند
- ۱۵۹..... دویتی ها
- ۱۸۴..... تک بیته ها
- ۱۸۵..... واژه ها

پیشگفتار

به نام خدا

ادبیات عامیانه برخواسته از فرهنگ توده‌ی مردم است و به سرعت از ادبیات منشیانه منفک و جدا شده است. ادبیات منشیانه آنچه را مدنظر قرار میدهد استفاده از کلمات فاخر و پر زرق و برق و دور شدن از فضای واقعی جامعه است، اما در ادبیات عامیانه مردم با فقر و نداری و ظلم و تعدی در ستیزند، از این لحاظ به مراتب با ادبیات دربار متمایز است. شاید و یا به طور حتم در ادبیات عامیانه احساسات و حس‌های پندآمیز حاکمیت بی‌چون و چرا دارد، اما این افسانه‌ها حکایت درد و غم بشر است که با زبان دیگر گفته شده و آنچه از دیرباز بر تسلط خود بر دیگری خود، همان ادبیات عامیانه بوده است که بیشتر با روح و روان جامعه درگیر شد و قابل فهم بوده‌اند. در انواع ادبیات، شعر جایگاه والا و بی‌بدیل دارد که حامی فرهنگ و تمدن اصیل جامعه‌ی خود بوده و هست، منظومه‌های متعدد و داستان‌های عاشقانه از این دسته می‌باشد. هرچند روند زمان به علت تقارن این دو نوع ادبیات، بازشناسی آنها را کمی سخت کرده است اما به راحتی این تفاوت در استقلال جامعه عامه از نوعی مخصوصی از ادبیات قابل بازشناسی است. با این گفتار کوتاه نگاهی به مجموعه پیش رو می‌افکنیم. کتاب حاضر سومین مجموعه شعر جناب آقای غلام جباری است که عمده‌ی محتوا شعری او را طبیعت‌مازندران، قدردانی از زحمات پدر و مادر، دین و مذهب و در نهایت تعلیم و تعلم تشکیل میدهد. لحن اشعار او بسیار موافق با لحن مردم اصیل کوهستان و فضای شعری او پر از

طبیعت سرسبز و محیط بکر مازندران است. طبیعت در اشعار آقای غلام جباری بسیار زنده است چرا که با تشخیص بخشیدن به دار و درخت و کومه و بنه و چشمه و کوهسار آهنگ زندگی را در این کلمات پررنگ تر کرده و از طرفی از همه ی احساسات سود برده است او در اشعار خود از آزادی زبان و بیان رسانگی و پیرایگی و حذف انواع فنون غیر ضروری و مشکل ساز، استفاده از تشبیهات مرسله، استعاره های آسان و در عین حال کنایه های پر مغز و استوار سود جست است. بی شک اشعار غلام جباری در تاریخ فولکور مازنی جایگاهی دارد. این فرصت مغتنمی است تا از این ره آورد، زبان مازندرانی از فراموشی باز نماند و کلمات اصل و تازه که قدمتی دیرینه دارند دوباره بر سر زبان های این اهالی تلفظ شوند و باید بدانیم ادبیات جعلی غیر بومی و غیر ایرانی که به تازگی باب شده است هیچ گاه اهمیت و قابلیت زبان مازندرانی را تحت شعاع قرار نخواهد داد و این امکان ینک با روی آوردن جوانان شاعر ما به گویش مازندرانی محقق خواهد شد. به هر حال طبیعت تجربیات گران سنگی را به انسان ها می آموزد که عامل عبرت او را آینه است و از طرفی تنوع در صور خیال با قابلیت مجموعه فرهنگ های متعدد - جغرافیایی ایجاد تنوع زبانی و بیانی را به دنبال دارد مثلاً در گویش مازنی، ران بسامد کلمات (دار، او، چشمه سر، شالیجار، وارش، تور، لتکا، آیش، چکه سما، و...) ایجاد تمایز جدی با فرهنگ های متنوع دیگر این مرز و بوم دارد و این جای بسیار خوشبختی دارد. امیدوارم روزی بتوانیم از این همه فرهنگ های ناب استفاده قابلی داشته باشیم. به امید آن روز انشاء الله.

« حسینعلی دباغیان نظامی »

« با یاد و نام هستی بخش عالم »

اینجانب غلام جباری فرزند قربان دارای مدرک تحصیلی دیپلم اقتصاد سال ۶۲ خدا را شاکرم که این توفیق را به بنده عنایت فرموده که سومین مجموعه اشعار مازندرانی را با عنوان مانگله به چاپ برسانم و جا دارد از همه ی کسانی که بنده را در نوشتن این مجموعه یاری نموده اند از جمله : حسینیعلی دباغیان، و از برادر بزرگوار حسن خورش، و از دختران گرانقدر خودم تایید کنندگان این مجموعه و تنظیم کنندگان واژه ها قدردانی به عمل بیاورم.

در پایان تشکر ویژه دارم از همسر گرامی و صبور خودم که با تمام مشکلات زندگی، حقیر را همیشه مشوق بنده بوده اند و لحظه ای در پیشبرد زندگی کوتاهی نکردند. امیدوارم که خداوند این چراغ پرفروغ زندگی را تا زمانی که در حیات هستم بر این روشن نگه بدارد و مرا از این نعمت گرانقدر محروم نگرداند. لذا به جهت زحمات بی وقفه این مجموعه اشعار را تقدیم میکنم به همسر عزیز و گرامی، فاطمه و دلسوز خودم، امیدوارم که مورد قبول واقع گردد. آمین یا رب العالمین.

برار! بین بخوندین تبری ره

بین واز هکاین خاش گلی ره

نینلین آمه حرفا گم بواشه

آمه مازندرون بی نوم بواشه

« شاگرد دبستان شعر مازندرانی ، غلام جباری »